

*Pak vystoupil poustevník,
který jednou za rok zavítal do města, a řekl:
Promluv k nám o rozkoši.*

A Almustafa odpověděl, řka:

*Rozkoš je zpěv volnosti,
avšak není to volnost.*

*Je květem vašich tužeb,
avšak není to jejich plod.*

*Je jak hlubina volající po výšinách,
není to však hloubka ani výška.*

*Je jako klec, v níž ptáku vyrostou křídla,
nedá mu však prostor k letu.*

*Ano, rozkoš je zpěv volnosti.
a chtěl bych, abyste ho pěli z plna srdce,
ne však, abyste v svém zpěvu srdce ztratili.*

*Mladí vybledávají rozkoš, jako by byla vším,
a vy je za to odsuzujete a káráte.
Já bych je neodsuzoval ani nekáral. Nechal bych je hledat.
Musí ji najít, ne však jen ji samu.*

*Je sedm sester rozkoše,
a i ta nejmenší je krásnější než sama rozkoš.*

*Což jste ještě neslyšeli o člověku, jenž v zemi hledal kořínky
a našel poklad?*

CHALÍL DŽIBRÁN PŘEDKLÁDÁ KAŽDOU OTÁZKU v jejím správném kontextu. Otázka je nesnáší jen tak z čistého nebe, otázka reprezentuje tazatele. A Chalíl Džibrán vynakládá veškeré úsilí, aby tím, že zodpoví otázku, odpověděl tazateli. To jsou dvě rozdílné věci.

Filosofický přístup k životu se zabývá zodpovídáním otázek, nezajímá ho tazatel. Pro filosofa je důležitá otázka sama o sobě. Avšak pro mystika je otázka počátkem odhalování tazatelova nitra; svou odpověď tudíž nesměruje k dotazu, nýbrž k tazateli. Otázka má své kořeny v srdci toho, kdo ji položil, a pokud neodpovíte přímo jemu, jako byste neodpověděli vůbec.

Chalíl Džibrán si dává velmi záležet, aby ve svých odpovědích neopomněl tazatele. Otázka je věc povrchová, skutečný problém se ukrývá v srdci člověka, který se zeptal.

OBSAH

ÚVOD	5
1 PROMLUV K NÁM O LÁŠCE	9
2 MANŽELSTVÍ: NAVŽDYCKY SPOLU	21
3 DĚTI: TOUHA ŽIVOTA PO SOBĚ SAMÉM	34
4 PRÁCE: ZVIDITELNĚNÁ LÁSKA	43
5 ROZUM A VÁŠEŇ: KORMIDLO A PLACHTY	51
6 OD PŘÁTELSTVÍ K PŘÁTELSKOSTI	63
7 MĚŘITELNÉ A NEMĚŘITELNÉ	77
8 SEDM ŠESTER ROZKOŠE	91
9 KRÁSA: SVATÁ TVÁŘ ŽIVOTA	117
10 NÁBOŽENSTVÍ: CHRÁM KAŽDODENNÍHO ŽIVOTA	131
11 POŽEHNANÝ BUĎ TENTO DEN	157

